

Blijven lachen in het ziekenhuis

© Makoenders, 2005, 2008
Wouter van Schie

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de auteur/uitgever worden vermenigvuldigd. Opvoeringen waarvoor deze tekst wordt gebruikt dienen - in verband met verschuldigde uitvoeringsrechten - vooraf te worden gemeld aan Makoenders/Wouter van Schie, bij voorkeur via e-mail.

Voor meer informatie, e-mailadres en overige contactgegevens van Makoenders, zie www.makoenders.nl.

Rollen:

Hossie van Dribbelen, directrice
Evelien, Thea en Debby, verpleegsters

(we bevinden ons in het ziekenhuis; drie verpleegsters zijn op de achtergrond van het toneel bezig met een patiënt op een bed (er ligt een pop onder een laken); er staan wat stoelen bij; ze wassen de patiënt, ze schudden de kussens op, ze doen zijn beddegoed goed, ze ruimen zijn tafeltje op, enz.; de volgende conversatie vindt intussen plaats)

EVELIEN: Ik ben het zat...! Ik heb het gehad!

THEA: ...Dat rijmt...

EVELIEN: ...Wat?

THEA: ...Dat ook...

EVELIEN: Wát?

DEBBY: *(tegen Thea)* ...Ze heeft geen gevoel voor humor...

THEA: *(wijst op patiënt)* ...Hij ook niet...

EVELIEN: Tuurlijk wel. Zonder lol hou je het hier geen dag vol...

THEA: Dat...

EVELIEN: ...rijmt ook ja... Ik hoor je wel...!

DEBBY: Chagrijn...!

EVELIEN: Ja, dat klopt... Ik heb er genoeg van... Echt. Ik ben het zat. Ik wil eens wat anders... 't Is hier zo saai... Alleen maar zieken... D'r valt hier in het ziekenhuis gewoon bijna nooit wat te lachen...!

THEA: ...Kom nou maar eens even hier...! *(pakt een stoel, zet er nog twee klaar, en een vierde als voetenbankje ervoor; ze gaat zelf languit zitten; Debby en Evelien volgen haar voorbeeld, alle zes voeten komen op het 'voetenbankje')*
...Nou, vertel eens, wat scheelt eraan...?

EVELIEN: Och, gewoon... Ik bedoel... ..ik werk hier al zoveel jaren, ik heb het nou wel gezien... ..bedden opmaken, pilletjes uitdelen, spuitjes geven, eten rondbrengen...

DEBBY: *(zucht)* ...tja...pyjama aantrekken, bezoek wegjagen, douche opruimen... ..enne: ...'Zuster, heeft u even...!', 'Zuster, ik heb honger...!', 'Zuster, het doet zo'n pijn...'

THEA: ...Zielig hoor...

EVELIEN en DEBBY: ...Zeker... ..Maar ook voor óns...

THEA: ...Ja, een beetje wel hè...

EVELIEN: ...Ik word er soms zo ziek van... *(Thea en Debby moeten glimlachen)*

THEA: ...Maar wat wil je dan?

DEBBY: We zijn toch niet voor niets verpleegster geworden...? We houden toch van ons werk? ...Hoe lang kennen we elkaar nou al...? Tien jaar...?

THEA: Eif...

EVELIEN: Goh, zit ik hier inderdaad al zo lang? *(juist op dat moment komt de directrice binnen; ze gaan ogenblikkelijk kaarsrecht zitten, benen van de stoel af)*

DIRECTRICE: Goedemorgen!

THEA, EVELIEN en DEBBY: Goedemorgen, mevrouw Van Dribbelen... Hoe maakt u het?

DIRECTRICE: ...Goed, goed, dank jullie wel... ..Nou jullie kijken ook niet erg vrolijk... is er iets?

THEA: Ja. EVELIEN: Ja. DEBBY: Nee *(tegelijkertijd)*

DIRECTRICE: ...Is het nu 'ja' of 'nee'?

THEA: Nee. EVELIEN: Nee. DEBBY: Ja (*tegelijkertijd*)
DIRECTRICE: Nou, dat is in ieder geval duidelijk... Er is dus iets...
EVELIEN: Ik... eh... we zijn het... ...soms een beetje zat, mevrouw Van Dribbelen... Sorry dat ik het zag...
THEA: ...Spuugzat eigenlijk...
DEBBY: ...Ja, best wel...
DIRECTRICE: Ach..., kom op meiden! ...Dan moet je maar denken, het komt wel weer goed... Zet je eroverheen...! Denk aan al het goede werk dat je voor de medemens doet...
DEBBY: ...Ja, dat is zeker waar, mevrouw Van Dribbelen...
DIRECTRICE: Als je er een beetje je best voor doet, zie je alles wel weer wat positiever... Als je een negatieve gedacht krijgt, doe je gewoon de deur op slot. Boem! ...Ik heb ook zo'n periode gehad... Maar het ging weer over...
EVELIEN: ...O. ...Hoe ging dat dan bij u?
DIRECTRICE: ...Nou, ik wilde op een gegeven moment wel eens wat anders dan het ziekenhuis, maar ik wilde het ook weer niet helemaal achter me laten...
THEA: ...En toen?
DIRECTRICE: ...Toen heb ik een wijs besluit genomen... (*ze valt stil, de verpleegsters zijn één en al oor*)
DEBBY: ... En toen...?
DIRECTRICE: ...Nou, toen heb ik het eens geheel anders aangepakt... Toen zei ik: 'Hossie van Dribbelen, jij moet eens wat ánders gaan doen...'
EVELIEN ...Maar wat dan...?
DIRECTRICE: ...Dat zal ik jullie vertellen... Ik ben halve dagen gaan werken...
...Dat wil zeggen... ...in het ziekenhuis...
EVELIEN: ...Dus... als ik het goed begrijp... ...u heeft er nog een andere baan bij? ...Dat wist ik niet...
THEA en DEBBY: ...Nee, ik ook niet...
EVELIEN: ...Maar wat doet u dan precies nog meer...?
DIRECTRICE: ...Dan ben ik directrice bij een andere instelling... Is heel leuk hoor... Maar, neem maar van me aan, ook dat wordt op een gegeven moment een beetje een sleur.....Weet je wat ik heb geleerd?... ...en, geloof me, dat is ook niks erg...: je komt overal waar je werkt dezelfde soort mensen tegen, hoor...! Overal heb je aardige mensen, én onaardige mensen, vrolijkheids én zeurpieten... (*kijkt op horloge*) ...Ojee, ik moet gaan... Nou, meiden, succes...! Niet te veel piekeren, hoor... Het komt allemaal vast wel goed...! (*en ze gaat af*)
THEA: Wie had dat gedacht...
EVELIEN: Ze is vast bankdirecteur..., en schatrijk...!
DEBBY: Ja, of ze werkt in het casino... ...of als balletdanseres in het theater... (*ze lachen alledrie luid*)

EVELIEN: (*plotseling*) ...Ik krijg een idee...
THEA: Ojee...
DEBBY: Dat rijmt...
EVELIEN: Nee, écht... ...Wat hebben wij nou net zitten doen...?
THEA: Nou, we hebben even ontzettend zitten balen...
EVELIEN: ...Nee, daarna...
DEBBY: Toen hebben we voor het eerst een interessant gesprek met Van Dribbelen gevoerd... Viel me in elk geval niks tegen van d'r zoals ze het bekijkt...
EVELIEN: Nee, inderdaad. ...Goed. ...En daarna...?
DEBBY: ...Toen moest ze weg...
EVELIEN: En daarna... ...daarna hebben we... ...gelachen... ..Toch?
DEBBY en THEA: Ja. Eindelijk weer eens...
EVELIEN: Dát is het... dé oplossing voor ons... Láchen...
DEBBY: Nou, ik wil de hele dag wel lachen...

THEA: Ja man, dá's lachen...!

EVELIEN: Precies! ...Dus moeten we iets gaan doen waardoor we nog steeds voor de zieke medemens actief zijn...

THEA: ...maar ook...

DEBBY: ...meer kunnen lachen...

EVELIEN: Juist! ...Schot in de roos! Weet je wat een goed idee is..., denk ik..., we..., we..., we worden... ...Cliniclowns!

THEA en DEBBY: *(eerst verbaasd, dan enthousiast)* ...Yes!

EVELIEN: Kom op... We gaan meteen solliciteren...! *(alledrie af)*

Einde eerste deel. Het gehele stuk is vrijblijvend opvraagbaar bij Makoenders, zie www.makoenders.nl.